

РАСПУШТЕНА ПЕСМАРИЦА II

ДЕЧЈИ
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
БЕОГРАД

ОШ „БРАНИСЛАВ НУШИЋ“, БЕОГРАД

ПРЕЗИМЕНА ДВА ТО САМ ЈА

Родих се ко дечак мали, Иван су ме тада назвали,
по некој девојчици, маминој љубимици.
Мама и тата данима су се расправљали,
око тога које би ми презиме дали.

Хтела је мама да ми да презиме по деди,
потајно је веровала да више од татиног вреди.
Тата је желео да ми да презиме своје,
е муке моје !
Тако ти Иван два презимена носи,
и бирократији вешто пркоси.

Једног дана отишао је другој жени,
а своје презиме је оставио мени.
Па кад нешто треба да потпишем,
знојим се и тешко дишем.

Потписивање траје и траје, па питам вас ја:
"Ко још детету два презимена даје"?
Ја растем, време пролази,
а презиме Срећковић не одлази.
Залепило се за мамино презиме,
ко пролеће за зиме.

Помислих, кад се већ презимена
ратосилџат нећу,
покушаћу бар са играма на срећу.
Па да видиш чудо, некад се и догоди,
да ме главна награда погоди.

Да ли је до презимена или нешто треће,
битно је да често имам и среће.
Али када ми поклон стигне
и треба да потпишем,
опет се знојим и уздишем.

Тата се не јавља, јер стално негде скита,
за мене никада никога не пита.
Он месецима не изговори моје име,
а зашто да ја носим његово презиме?

Кад се једном стварно наљутиш,
у општину ћу да се упутим.
Од тате ћу дићи руке,
ослободићу се његовог презимена
и своје велике муке.

Иван Стојановић Срећковић 5/2

ОШ „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“, КУЗМИН

Све дође на своје!

Зашто је живот
често тако црн,
и зашто сам увек неком,
у оку трн?

Што моје успехе
желе сви да згазе
и да стану на пут
моје срећне стазе?

Ал' ја сам добра особа,
свуда осмехе делим,
ко мени жели зло,
све најбоље му желим!

Неко ће схватити
речи ове моје
и једном ће све
доћи на своје.

Имам своју породицу
и два-три ортака,
и не треба да ме воли,
особа свака.

Исправиће се криве Дрине,
а мени је важно
да су моје мисли мирне.

Ја се само молим,
да сви буду здрави,
весели до неба
и то је једино,
што мени треба.

После ће се зазнати,
какав био ко је,
јер још једном кажем,
све дође на своје!

Ана Дабић VI разред

РУБИКОВА КОЦКА

Рубикова коцка
испред мене стоји,
гледам то шаренило,
што собу ми боји.

На свакој страни,
коцкица је девет,
па са њом у руци,
седам ја на кревет.

Посматрам је тако,
да је сложим
покушавам некако.

Једна коцка оде лево,
друга коцка оде десно,
размишљајам и гледам је
већ помало бесно.

Ех, коцкице, моја мила,
ипак нисам те сложила .

Научићу ја!
Сад знам једну страну,
али нема везе,
изазов је то за Ану!

Ана Дабић VI разред

ОШ „БРАНКО РАДИЧЕВИЋ“, НОВИ БЕОГРАД

Драмски атеље „Бајка“

КРАТКО АЛИ СЛАТКО

Прљаве ми патике
На југу Африке
Крстаримо Нилом
Причам с' крокодиллом
Пред нама је делта
Чарапа ми цвета

Док се пењемо уз Хималаје
Замишљајам топле Хаваје
Таман сам се скрасила
Ватра нам се угасила
Да бисмо избегли смрзавање
Шерпаси нам долазе у спасавање

Затим смо у Амазонији
Од комараца глава ми звони
Гледамо птице црвене и плаве
Џиновске бубе и ватрене мраве
Мајмуни нам краду храну
Лепо их молим да престану

А онда се пробудим на часу хемије
И знање питам се где ми је
Одговара онај штребер Ратко
И поквари ми сањање слатко

Камелија Угарковић 8/1

ОШ „БРАНКО МИЉКОВИЋ“, НИШ

МОЈЕ ИГРАЧКЕ

Свако у животу има нешто
чега се радо сећа,
нешто нежно и драго
што га на детињство подсећа.

Тако и ја
имам пуно ствари.
Играчака мојих
пуни су ормари.

Моја лутка мала
нашла своје место,
из колевке беле
смешка ми се често.

Цветић од сунђера
крај колевке њене,
најдражи мој цветић
што никад не вене.

Меда, зека, лопта...
развеселе мене.
Све на једном месту
-најдраже успомене.

Аутор: Јана Димитријевић III/2

ОШ „ВАСА ЧАРАПИЋ“, БЕОГРАД

Дани теку

Прво смо бебе.
Онда смо деца.
Потом смо прваци.
Стасамо у осмаке.
Ево, већ и средњошколци.
А онда факултетлије.
Увек смо заљубљенаши
Постајемо родитељи.
И озбиљни запослени.
Увек смо Људи.
Остајемо преци,
да светле наши трагови!

Андреа Павловић 6₃

ДРВО

Дрво је стабло живота,
Извор снаге, срећа и лепота.
Морамо га више ценити -
дрво не може ништа заменити.

Захваљујући њему дишемо
И имамо на чему да пишемо:
Уживамо у његовом хладу
Док му деца воће краду.

Оно је уточиште многих птица,
Врабаца, ластва, чак и грабљивица.
Само од грома увек страхује
и кад звук мрске тестере чује!

Анђела Гавриловић 5₁

Дани теку као река

Мирис цвећа, дах свежине.
Осмех наш, зраци ведрине.
Лопта је увек добар друг.
Вијача се стално врти у круг.

"Школице" испод нежне гране.
Ластиж се игра без мане.
Док се кликери котрљају,
разне приче се причају.

Тако је то у мом рају.
Ужива се у подавалском крају.
Дише се пуним плућима.
Корача здравим корацима.

Лана Вељковић 6₃

НОЋНО НЕБО

Кад падне мрак,
кад све затамни,
хиљаду лампиона
осветли ме.
Лежећи на трави
у дубокој тами,
видим те искрице
кô ноћне балеринице.
Док плешу звездице,
ветар тихо певуши
успаванку лепу.
Месец тоне у дубок сан,
сав уморан.
И ја полако очи склапам...

Маша Родић 6₂

ОШ „БРАНКО ЋОПИЋ“, БЕОГРАД

Скровиште мојих снова

Мучила људе тема ова,
где ли је та земља снова.
Тамо ће свако доћи,
али време остајања за неке ће проћи.

Само ће уметници тамо остати
и будни нова дела стварати.
Обични људи тамо ће боравити
али и лепоту снова заборавити.

Гле, један уметник се смеши,
зна да вођен маштом не може да греши.

Данило Марсенић 6/2

Нико не воли као мама

Мама мене у парку пази,
а у кући воли да ме мази.
Ужива у погледу детета
и оно јој никада не смета.

Чувар снова она је наш
и тај јој посао иде баш.
Као мале нас је хранила,
од лоших људи нас је бранила.

Уживамо када смо са њом,
грди нас само кад направимо лом.
У школу долази када нам треба,
као мачка на мачиће вреба.

Нико не воли као мама,
она је наша вредна дама.
Упамти: она нас воли највише,
за своју децу живи док дише.

Драгица Анђелић 6/2

Стара планина кад гори

Гори шума, пламен се диже,
гусеница у журби гмиже.

Пепео се црни, зека се плаши,
јесу ли тако угрожени били и животи ваши?

Вук сада не лови овце,
не брине се више за ловце,
већ бежи колико га ноге носе,
на дрвећу неће више бити росе.

Али ватрогасци стижу ни часа не часе,
да нам Стару планину од пожара спасе.

Црево са водом стиже из камиона,
то је подвиг наших шампиона.

Иако је свуда и дима и гара,
поново ће оживети лепотица Стара.

Вања Јовановић 6/2

Шта ћу бити кад порастем?

Питају ме и мама и тата,
бака, дека, чак и мали бата
шта ћу бити кад порастем,
од чега ће да ми зависи плата.

И онда замислим какав ће бити живот мој:
хтео бих да будем суперхерој!

Не желим да летим,
не желим да пуцам,
не желим ни високо да скачем,
желим само да спасавам људе,
овај би дечак ватрогасац да буде.

Лука Милановић 6/2

Зашто је детињство лепо?

Трчала сам по ливадама,
радознало истраживала
у лепим сунчаним данима.

Сваки мирисни цветић,
сви шарени лептири
занимљиви су ми били.

„Шта је ово?“
„Шта је ово?“
Питање се рађа ново.

Тако мала
наспрам великог света
и његових дивних епитета.

У животу детињство је део најдражи,
док се дете чуди, док пита и тражи.

Миа Ђокић 6/2

ОШ „ДУБРАВА“, КЊАЖЕВАЦ

Корачам кроз време

Свако јутро тета буди мене
јер у школу треба да се крене.
„Крајње је време,“ увек каже
и на будилник ми обавезно покаже.

„Опет немам времена,“ мама гунђа.
„Касним код фризера! Каква ми је ово пунђа!“
И тата, по старом обичају подвикне:
„Пожури, закаснићемо код бака Пејке!“

А мој бата Маре брзо се спрема
на тренинг да стигне без проблема.
Само ја некако, нигде не јурим
све радим натенане, нигде не журим.

Корачам кроз ово време,
свему се радујем, не мислим на проблеме!
„Успори моју породицу,“ кажем ти свете,
да буду као и ја , само насмејано дете!

Милица Јеленковић 6/2

ОШ „ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ“, ИРИГ

Љубав (ни)је само реч

Љубав у суштини није лака тема,
али углавном има и понека шема.

Свако воли кад нову везу створи,
кад га љубав греје и неког новог заволи.

Ал нечије срце није лако добити, и стид пробит .

Ону праву љубав у седам билона није лако наћи.

Јако боли кад неко љубави прекине
као да ти срце откине.

Ако имаш љубав никад ниси сам
и у добру и у злу она ће оvek бити ту.

Ако си лош, љубав нећеш наћи још још.

Стид ,увек тешко је прећи и тешко је тој особи рећи
оне љубавне магичне речи.

Љубав је уврнута тема у којој се нешт стално крчка и спрема.

Матија Бабић 10 година

ОШ „ ДР АРЧИБАЛД РАЈС“, БЕОГРАД

Врба

Повијених руку и спуштене главе,
Уснулог дрвећа гледа путању,
Па загледа и обресе покошене траве,
Док спокој проналази у густоме грању.

Док капи кише по светлуцавој земљи
Изгледају као војници после рата,
Она провири главом опет горе,
На небесима угледа звезде од злата.

И тад она пружи крхку своју грану,
Ка небу високом где наставља се пут
И поче у себи да проклиње ману,
Што не може дохватити месечев скут.

Ника Блешић, 7.разред

ОШ „ДР ЈОВАН ЦВИЈИЋ“, Смедерево

Распуст

На распусту сваки дан
мени буде као сан.

Читам књиге,
путујем свуда,
на путовању гледам
разна чуда.

На распусту посећујем
баку и деку,
волим кад ми они
колачиће пеку.

Сваког јутра,
надам се да ће пасти снег,
и да ћу се санкама,
спуштати низ брег.

Када дете питају
да о распусту пише,
нека само каже
да га буде што више

Видак Драшковић 2/2

**ЛИТЕРАРНА РАДИОНИЦА БИБЛИОТЕКЕ "ГЛИГОРИЈЕ ВОЗАРОВИЋ",
СРЕМСКА МИТРОВИЦА**

Садила сам босиљак

Садила сам босиљак
Нама да мирише,
Све да нас радује
Као дуга после кише

Босиљак је чаробан
Као магични прах
А кад га попијеш,
Освежава ти дах!

У салату, јело
Ти босиљак стави
Па у твојој кући
Сви ће бити здрава
У цркви је босиљак
Најважније цвеће
Њиме крсте децу
Да имају среће

Из дворишта покупи
Ти босиљак свој,
Уз осмех га поклони.
Леп је
Ко звезде рој,

Ива Тењи, 5. разред

Живот у прашуми

Јести ли икад спавали међу гранама
И уживали у укусним шумским бананама ?

Животињемале сваки дан то раде,
у шумама својим нове животе сада.

Разиграни мајмуни по гранама скачу,
а бебице мајмуни у наручјима плачу.

Ту су и лепе егзотичне птице,
показују нам своје отмено лице.

У најгушћем лишћу лењивац се скрива,
шта ли цео дан тако слатко снива?

На самом трону борави лав,
због своје гриве срећан је сав.

На крају шуме где се пије кафа,
лишће једе једна висока жирафа.

Још много животиња у прашуми живив
и најмања бубица по земљи мили.

Александра Лукић, 6. разред

Модеран пас

Решио пас да не лаје на сав глас
Мислио је тако ће лакше да ухвати
Нешто што лети или се плави
Макар то био и зец прави.

Па шта је рекао,
Он је свој занат испекао
На твитеру је вредно лајковао
Све противнике је хаковао.

Тамо је видео патка
Какав је зец отпозади и напред
И акакв је пас кад падне пукне пушка,
Да ли му оде реп или њушка ?
И све би то децо моја куц ахтела,
Да није пудлица бела.

Дуња Миличић, 4. разред

Вук Караџић

Навршила се пуна два века
Од рођења великог човека,
Тај човек је свима знан,
Он је наш славни великан.

Његово име сви знају,
Његова дела сви имају.
А имао је велику муку
Док је уредио нашу азбуку,
Па и борбе и бриге
Да разумљиве буду књиге.
Записао је народне умотворине
И обичаје народне из старине.
Тај, самоуки ђачић, наш је
Вук Стефановић караџић.

Лука Николић , 6. разред

Замисли

Замисли да је Земља од чоколада

И да су књиге птице младе.

Замисли да су снови у ствари јава,

И да су бајке стварност права.

Замисли да се домаћи сам пише,

А не да нас играња лише.

Замисли да једнорози стварно постоје,

И да реповима дуге боје.

Замисли да уместо да кажеш не,

Замисли ово, замисли оно, замисли све.

Љиљана Беара, 4. Разред

Песма о мени

Мама каже: „Мишу мој“, а тата каже : „Маче моје“

Бака каже.“Сунце моје“, дека каже: „Звездо моја“

Ко сам сада ја нека каже ако ико зна?

Сир не волим-миш нисам, репић немам-маца нисам,

Не сијам-звезда нисам, не грејем-сунце нисам.

Ал волим да грицкам воће , можда је мама у праву,

За лоптом трчим, заврти се тати у глави,
На небу знам да нађем звезду Даницу,
А лети бих била на плажи док не добијем сунчаницу!
Па шта ако сам небеско тело,
О мени би могли да уче на часу свет око нас,
Помагала бих им да савладају за тили час,
А ако сам миш или мачка на часу биологије сви би гледали моје цртане
О Тому и Џњрију и тачка.
Ал пусти снови, ипак сам дете ја
Мамина и татина ћерка, а не нека зверка
Бакини и дедино унуче, а не неко тамо небеско луче.

Маша Ковачевић, 6. разред

ОШ "ЂУРО СТРУГАР" БЕОГРАД

Школа

Школа ми се зове Ђуро Стругар,
а Лука ми је најбољи другар.

Снежана, учитељица наша драга,
на велики одмор нас пушта сваког дана.

Одмор ми је најдражи део дана
јер Лука и ја играмо фудбал против осталих другара.

Али школа није само да се играм,
у њој учим да пишем и бројим.

У боравку радимо додатни домаћи
и кад завршимо гледамо цртани.

Урош Вукашиновић, I/2

Два миша и киша

Била два миша.
Један миш се зове Мика
и леп је као слика.

Други миш се зове Миле
уши су му ко од свиле.

Када падне киша
оба миша се сакрију испод шупе
а затим трче до своје рупе.

Касније кад киша стане
и напољу настане мир
опет изађу да траже сир.

Илија Томић I/2

Ћуфта

Једног дана котрљала се
једна ћуфта, преко пута.

Наишла је једна мачка,
појела ћуфту
и тачка.

Илија Томић 1/2

МАЛА ЖАБА

Једна мала жаба,
Мисли да је баба,
Па мараму веже,
и штап чврсто стеже.

Тек у школу креће ,
Ал она то неће,
Жели децу да чува,
Ручак да им кува.

Сви јој кажу; ниси баба,
Ти си једна мала жаба!
Коса ти не седи,
Ал ништа не вреди.

Бранко Мацура 1/2

ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ“, ЈЕЛАШНИЦА, одељење у Просеку

Мило ми је што постојим

Мило ми је што постојим
Јер сам смислила нешто битно.
Кад порастем бићу позната
Као Никола Тесла,
Јер ћу измислити машину
Веома важну.
У њу ћеш ући болестан
А изаћи здрав.
Како ће се машина звати
Ја то још увек не знам.
Али знам да неће бити
Ињекција, сирупа, суза, таблета
А машину ће користити
Сви људи света.

Николина Ђорђевић, 2.разред

ОШ „ ЗМАЈ ЈОВА ЈОВАНОВИЋ“ РУМА

Пролеће

Једва чекам пролеће
да све озелени
да се радост и срећа ,
пробуде у мени.

Доста ми је зиме,
и хладноће јаке
то време је за Ескиме,
а не за нас ђаке.

Кад пролеће дође,
моја мама сама
на посао иде ,
у својим ципелама.

Она тада жури,
своме предузећу,
да се тамо диви
тек изниклом цвећу.

Вук Бјелић III 4

Смећари

Смећари крећу
по ђубре и врећу.

Да очисте град
да се сав заблиста.

Да нам свака улица
буде лепа, чиста.

А на крају смене
кад напуне сваку врећу.

Полако се враћају
ка свом предузећу.

Колико су вредни
кад би људи знали.

Требао би свако
да им се захвали .

Данило Боговић III 4

Љубавни крем

Тата ноћас креће
у своје велико предузеће,
па мама вредно спрема тати
пуно крема.

Сестра и брат су тужни,
јер крема више нема.
Срце им се слама,
јер је тегла остала сама.

Сергеј Крстоношић 3/3

Маца

Једна маца живи сама
у старим мушким ципелама.
Мама и тата старе су мачке
и неће да се играју наглавачке.
Маца је тужна, стално је сама
а има власницу већ неколико дана.
Власница има сестру и брата
које пубертет хвата.
Маца воли у кревету да им лежи
а они јој кажу: „Ајде бежи”.
Власница је ипак много воли
и када преде и када лови.

Јелена Бубало 9 год . 3/3

У скровишту снова

Да путују око света.
Велика је радост
Сваког детета.
Деца сањају свашта
Па се ствара машта.

Што су деца већа
Већа је и њихова срећа.
Ствара се прва симпатија.
Чује се дечија граја, игра се Чика Паја
И лупају ускршња јаја.
Ето шта деца сањају.

Марко Чаљкушић 3/3

Љубав

Мама воли тату
сестру и брата
и у свако доба
они воле детета оба.

Сестра воли брата
и брат воли сестру
увек на истом месту
воле да се играју.

Када су деца
тужна и сама
ту је мама,
ту је тата.

Ујутру, мама се спрема
и у летњим ципелама
креће од куће.
Када се врати
љубав ће им дати.

Мама воли децу,
воли их до неба.
Тата воли децу,
воли их до неба.

Деца воле маму,
воле је до неба.
Деца воле тату,
Воле га до неба.

Никола Ристић 3/3

**ОШ „ЈОВАН СТЕРИЈА ПОПОВИЋ“ НОВИ БЕОГРАД ,
ДРАМСКИ АТЕЉЕ "БАЈКА "**

КУХИЊСКЕ ЗАВРЗЛАМЕ

Кад тата прави пицу,
он уфлека столицу.

Кад мама пече 'леба и сличне хране,
мрве су на све стране.

Кад ме бака тера да једем њене колаче,
мени се плаче ли плаче.

Кад деда сутлијаш са млеком вари,
то после не мож' да се свари.

Тетка спрема питу, ил' тако нешто,
али коре не развија баш вешто.

Ујка да зготови супу воли,
ал' стави шећер уместо соли.

Теча се некад понуди ручак да скува,
ал' се у том ручку једном нашла мува.

Кад у кухињи инспекцију спроведем,
дође ми да их одмах у ресторан све поведем.

Али док их гледам кувању посвећене,
ипак полако мењам мишљење...
Драго ми је наше кућевно дружење.

Макар на крају јели хлеба и саламе,
више волим наше кухињске заврзламе.

ЈЕЛЕНА ВАРГА VI/1

ОШ „ЈОСИФ ПАНЧИЋ“ БАЉАВАЦ НА ИБРУ

Моја новогодишња жеља...

Молила бих Деда Мраза ове године,
не да ми доноси скупоцене поклоне;
већ имам једну посебну жељу ја:
моли га за њу једна забринута Софија.

Надам се да познајеш Зубић вилу,
ону што има штапић и обучена је у свилу,
што ноћу долази и узима наше зубиће
и оставља парицу под наше јастучиће.

Е, баш она ми треба сада,
а вила испуњава жеље ваљда? –
Две горње двојке не расту ми право,
па не могу да се насмејем кад кажем „Здраво“.

Нова је година и свак се смеши,
а можда ће моћи проблем да реши,
јер не желим више само да ћутим –
помисли учитељица: опет се љутим...

Ја желим поново осмех свој.
Што да га квари крив зуб мој?
А још није никао до краја,
па вила има времена до маја.

Нека их исправи, то јој поручи...
До тада ће Софија вредно да учи.
Завршићу други разред тада –
Поздрављам је без осмеха сада!

Софија Алексић III 1

ОШ „МАРШАЛ ТИТО“ ПАДИНА

ПАС

Мој пас је другар прави,
воли да се игра у башти,
и рупе прави.
Када лопту бацим,
он ми је врати
а кад потрчим
он ме увек прати.
Ја се сакријем,
он ме увек нађе,
дам му коску,
то му је најслађе.

Ален Шимац 3/2

БАЛЕРИНА

Балерина у стакленој кутијици
плеше,врти се и скаче,
а Маја почне да плаче.
Маја плаче јер иначе,
кад је ујутру сати девет,
она учи балет,од балерине Марине.
А сад не може да игра балет,
јер иде на излет,
а балерину понети не сме,
недостајаће јој њене песме.
Одједном Маја престане да плаче,
а балерина каже:"седам дана брзо ће проћи,
и ти ћеш кући доћи,
а онда ћемо опет вежбати балет.

Ивета Бокор 3/3

ШКОЛА

Волим школу као што миш воли мачку,
али једног дана кад порастем,
на све ћу да ставим,једну велику тачку.

Али дотле, сваки дан, мучим се и учим,
да петице ређам...
Али за труд кад падне слаба,
запитах се, да ли је моја учитељица
икад била млада?

Знам, кад порастем с осмехом ћу
на свој труд и детињство да гледам...

Стивен Хромчик 3/1

Мачка

Мој љубимац зна се ко је,
цица-маца то је.
Име Маша сам јој дала,
није ми ни рекла хвала.
Воли да се мази, игра,
весела је као чигра.
Мекана је као свила,
ја је чешљавам, купам,
да би увек лепа била.
Моја мачка, права дама,
не воли да буде сама.
Са мном спава, мирно преде,
верујте ми, мачке вреде.

Теа Куталек 3/2

ЗИМСКЕ РАДОСТИ

Кад нам дође зима хладна,
и кад падне снег,
ту су санке, капе, бунде,
ајмо сви на брег.

Весели смо, немаримо,
и кад нас мраз пече,
остаћемо на санкању,
док не падне вече.

После кући журимо,

уморни и гладни,
Снешко Белић нас испраћа,
њему није хладно.

Кад лепо вечерамо,
постеља нас топла чека,
сутра ћемо наставити,
с игром испочетка.

Шела Шимак 3/1

ОШ „Никола Тесла“, Београд

Пупољак

Пупоњак један отвара се,
Ти излазиш, то знају сви
И срећан си, срећан
И скачеш и скачеш ти.

Неда Пајић ¼

Библиотека

Библиотека је место књига,
А у књигама се крију тајне,
Можда неко и сада
Чита приче бајне.

Ту стотину књига има,
Свака књига своју причу скрива,
Библиотека је дивно место
И у њу долазимо често.

Милица Миловановић 3/3

Петорке

На селу је један весели пас,
Он се радује кад види нас,
Сваког викенда журим у село
Да му дамо неко лепо јело.
Ове зиме он је тата постао
И прелепе петорке добио,
Велики задатак пред њим је сада
Имена да дамо тим петоркама.

Урош Адамовић 3/3

Бела рада

Јутрос је киша пала
Па је бела рада расцветала.

После кише сунце је прогрејало
Па белу раду огрејало.

Бела рада срећна је била
Што се сунцем пробудила.

Ања Миловановић 4/3

Мој друг ватрогасац

Мој друг је ватрогасац прави:
Кад се пожар јави,
Он се у том часу појави !

Кад се маче нађе на високој грани,
Он је ту да га скине, а онда негује и храни,

Ту су ватрогасна кола
Кад се помоћи мора.

И кад се поплава јави,
Опет се ватрогасац појави,
Гаси, гаси ватру
Ватрогасац са цревом у рату.

Јана Танасковић 3/7

Чуј ме свете

Чуј ме свете,
Моје име је Дете,
Моје име је је Срећа на свету највећа.
Зашто, чудесни свете,
Сви знају за моду,
А нико незна за слободу?
Слобода је велика,
Велика као небо,
Велика као тека
Велика као школа
Велика као нада
И лепа као бела рада.
Мој чудесни свете, чуј ме!
Желим мир, желим срећу, желим књигу ...
Желим звезде смејалице,
Пчелице и петице.
Хоћу игру и забаву, смех и шалу,
Понекад и грдању малу,
Да ли си ме чуо чудесни свете ?
Моје име је Дете !!!

Јана Башовић 3/6

Љубомора

Мени се допада Милица,
Лепа је као других девојчица пет.
У срцу ми трепери жилица
Она је ходајући цвет.

Али Милица воли Марка.
Лице му је као каца.
Не зна да је љубав варка
и да ја сам права фаца.

Познат сам као славни Меси,
паметан сам као Тесла.
А Милица оде блеси,
да је лаже, да је весла.

Милица ми оде другу,
како стање да променм ?
У срцу ми ствара тугу,
морам другу да оженим.

Растко Живак 5/3

Дете

Сваки човек у себи
дечје срце има,
Само га треба наћи.

У свакој глави разне ствари постоје,
Неке којих се плашимо, стално стоје.
Свако има лепе мисли своје,
као из бајке неке што наста из душе моје.

Кад сам била мала,
са књигама нисам знала,
и сви су ми читали сваког дана.

Увече кад у сан одлазим ја,
тад се појави машта.

Маште има доста,
за сваку вилу и патуљка
који у мојој глави оста,

Хвала ти свете,

што сам дете!
Хвала ти јер дете може свако бити,
и нико то не треба крити.
Свако треба имати
своје снове лепе.
Хвала ти свете!

Николина Ландуп 5/3

Ту си Мојој баки

Осетим да си ми ту
Кад шарени лептир се појави
Кад ме својом лепотом намами
Да потрчим за њим и да га помазим.

Осетим да си ми ту
Кад трешња процвета у башти
Кад распе лепоту латица својих,
Ти си у том цвећу у мојој машти.

Осетим да си ми ту
Кроз лахор што милује ми лице
И склања ми прамен са ока
Да слободно видим небо и птице.

Осетим и видим те свуда
На пршњавом путу и тек никлој трави,
У капима кише и зрацима сунца
Твој лик ми се некако јави.
Знам да ме пратиш и видиш све,
све моје победе и падове,
са тобом јошм увек делим све,
мој добри чувару, мој анђеле.

Елена Мајсторовић 6/3

Предмет на тавану

Волела бих да видим шта на тавану има,
да ли је тамо лето или је зима.

Попех се горе мердевинама климавим
и почела сам по кутијама да тражим.

У кутији једној видех слику,
јако велику.

Питала сам баку зашто је није о зид окачила ?
Она рече: „ Кад сам је ставила, она се откачила“.

Скинула сам прашину
и закачила је међу дружину.

Од тог дана је висила на зиду,
Своју лепоту није крила,
а и бака је имала у виду
да је заборављена била.

Босиљка Злопорубовић 6/5

Очувајмо природу

Не бацајте смеће у реку Пек,
То за рибе није лек.

Не бацајте смеће посвуда,
У томе се налази златна руда.

Рециклирајте пропале артикле
И увек возите бицикле.

Страхиња Радуловић 6/6

ОШ СТЕФАН НЕМАЊА, НИШ

Мој прозор

Мој прозор је право чудо
његово стакло је помало лудо.
Сваког дана ја видим ново нешто,
то мој прозор осмисли вешто.
Када киша пада
он се смеје,
а исто ради и кад снег веје.
Али, када ветар дува
он онда свира,
пажљиво тонове бира.
Мој прозор су као очи моје,
он скрива тајне своје.
Приказује само слике сјајне
некада чудне и краткотрајне.
Мој прозор су жеље моје
које најлепше завесе кроје...

Јована Глицић 6/3

Поново у трамвају

Мислила самда је возња
у београдском трамвају чудо,
а онда се десило нешто лудо.
Са мамом у Истанбул крећем
и са турским трамвајем се срећем.
Али на моје „Добро вече!“
Трамвај ми ништа не рече.
Кроз прозор се смењују слике
мостови разни, Босфор
и друге прилике.
Али мене нешто вуче
ка оном београдском од јуче.
Мени је од свега прече
да чујем оно наше „Добро вече!“

Јована Глицић IV/3

Мамино срце

Знате ли децо ко је мајка?
Мајка је једна, најлепша,
пуна топлоте, пуна милине,
за свако своје дете,
мајка цео живот брине.

Мамино је срце
ко планета велико,
увек је пуно љубави
и онда кад смо од ње далеко.

Мамина свака реч је важна,
свака је мајка као стена снажна.

Нађа Пејаковић 4/1

Кило маме

И тако данас мама на вагу стаде,
сад за нас укућане више нема наде,
од свадбе њене нешто страшно се збило,
мама се угојила цело једно кило.

Нема више вечере, слаткиша, сланиша,
тата кад за то чу заплака ко киша,
због маминог једног килограма вишка,
за вечеру сад је само лимунова кришка.

Тата на трчање води секу и мене,
чим кренемо низ улицуз са пута он скрене.
Нећу да трчим, гладујем, држим дијету,
идемо да купимо лсадолед у корнету.

Мама је смршала то фамозно кило,
али нама трома није добро било,
од сладоледа силних сека, ја и тата,
не можемо да прођемо кроз улазна врата.

Милица Кнежевић 4/1

Чудни зека

Мама, тата, видите ли тамо?
Ено зец скаче тамо-амо.
Хоп, скаче и не воли да стаје.
И опет хоп... за никог он не хаје.

Приближим се зеки и он стаде
па на задње ноге устаде и паде.
Покријем га мислећ' да спава,
кад оно зеку само боли глава.

Узmem зеку за кућног љубимца
и дам јој женско име Наца.
Сви ме чудно погледаше
само је зеки јасно да је фаца.

Зеc је много бржи од мене
прескаче као муња све камење.
Волим тог мог зеку-пеку
и онда кад случајно упадне у реку.

Теодора Аксентијевић 4/1

Љубав није само реч

Љубав није само реч
то је сјајно осећање
које нас дотакне
и буди у свима сећање.

Осећање за љубав
на мишљење бледи
у нама ствара потребу
за жељом која следи.

Љубав може бити
од срца дата и неузвраћена,
може бити лажна
или стварно неважна.

Алекса Ненадић IV₁

ОШ "20.ОКТОБАР" НОВИ БЕОГРАД И ЧЛАН ДРАМСКОГ АТЕЉЕ "БАЈКА"

ЛАВ

Лав само једе и само спава.
Понекад плаши слаба бића.
Канџама цепа кожу и крзно
наших фотеља и креветића.

Јер овај Лав је питоми мачак
и крзно му је боје меда,
али ако му храну не даш,
или га грубо тераш од себе,
уме да скочи и огребе.

За њега је у кући најбоље.
Ипак воли да шмугне напоље,
Воли да дође у мој кревет.
За бубице је страх и трепет.

АНАСТАСИЈА ЛОНЧАР III/1

Захваљујемо се менторима:

ОШ "БРАНКО РАДИЧЕВИЋ" КУЗМИН, ментор **Анкица Цањар**

ДРАМСКИ АТЕЉЕ "БАЈКА ", ментор **Зорица Симовић**

ОШ „БРАНКО МИЉКОВИЋ“ НИШ, ментор **Сузана Вељковић**

ОШ „ВАСА ЧАРАПИЋ“ Београд, ментор **Снежана Стојановић**

ОШ "БРАНКО ЋОПИЋ" БЕОГРАД, ментор **Милица Бјелић**

ОШ "ДУБРАВА" КЊАЖЕВАЦ, ментор **Александра Недељковић**

ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ" ИРИГ, **Светлана Јаковљевић**
Духоњ

ОШ "ДР.АРЧИБАЛД РАЈС" БЕОГРАД, ментор **Љубинка Ђурачић**

ОШ "ДР.ЈОВАН ЦВИЈИЋ" СМЕДЕРЕВО, ментор **Слађана**
Богосављевић

ЛИТЕРАРНА РАДИОНИЦА БИБЛИОТЕКЕ "ГЛИГОРИЈЕ
ВОЗАРОВИЋ", СРЕМСКА МИТРОВИЦА, ментор **Мирјана Делић**

ОШ "ЂУРО СТРУГАР" БЕОГРАД, ментор **Снежана Радивојша**

ОШ „ЂУРА ЈАКШИЋ“ ЈЕЛАШНИЦА, Одељење у Просеку, ментор
Савић Драгана

ОШ „ ЗМАЈ ЈОВА ЈОВАНОВИЋ“ РУМА, ментор **Љиљана Бабић**

ОШ „ЈОСИФ ПАНЧИЋ“ БОЉЕВАЦ НА ИБРУ, ментор **Слађана**
Стефановић

ОШ „МАРШАЛ ТИТО“ ПАДИНА, ментор **Људмила Томан**

ОШ „НИКОЛА ТЕСЛА" Београд, ментор **Александра Дракулић**

ОШ СТЕФАН НЕМАЊА НИШ, ментор **Данијела Петровић**

ОШ "ФИЛИП ВИШЊИЋ" БЕОГРАД, ПЕСНИЧКА РАДИОНИЦА
"МЛАДИ ПЕСНИЦИ", ментор **Миланка Берковић**

Збирка дечјих песама
Распуштена песмарица II

Издавач:

Дечји културни центар Београд
Таковска 8, www.dkcb.rs

За издавача:

Проф.мр Драган Марић, директор

Уредник:

Весна Крњаић Митровић

Председник жирија:

Слободан Станишић

Насловна страна:

Марија Лазаревски

Графичко обликовање и припрема за сајт:

Стефан Божичевић

Београд, 2020